

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)344 65 87, (071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR-61-34/05/ZR/

Wrocław, 24 sierpnia 2005

DECYZJA nr RWR 56/2005

Na podstawie art. 23e ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (j.t. Dz. U. z 2003 r. Nr 86 poz. 804 ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 18 poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego na wniosek Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Tychach postępowania w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

uznaje się za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, wskazane w art. 23a ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, działania Wojciecha Zielińskiego, prowadzącego działalność pod nazwą SOLAR Wojciech Zieliński z siedzibą przy ul. Młynarskiej 7, 56-400 w Oleśnicy polegające na:

- 1) naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez zamieszczanie w sporządzonym przez siebie dokumencie: „UPOWAŻNIENIE I OŚWIADCZENIE” informacji o treści: „*Poinformowano mnie o prawie odstąpienia w terminie 10 dni od zawartych w dniu dzisiejszym umów, w tym umowy o kredyt (jako warunek skutecznego odstąpienia Firma zastrzega sobie nie używanie zamontowanego urządzenia)*”, którym firma „SOLAR” posługuje się przy zawieranych umowach sprzedaży i montażu pieców gazowych, poza lokalem swojego przedsiębiorstwa, celem potwierdzenia przez konsumentów przyjęcia umieszczonych w dokumencie informacji **i stwierdza się zaniechanie jej stosowania** dnia 6 maja 2005 r.;
- 2) żądaniu od konsumentów, którzy złożyli oświadczenia o odstąpieniu od umowy przed upływem ustawowego terminu 10 dni, uiszczenia kwoty 500 zł tytułem rekompensaty w sytuacjach, gdy zawiera z konsumentami umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, **i stwierdza się zaniechanie ich stosowania** dnia 31 maja 2005 r.

UZASADNIENIE

1. Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura we Wrocławiu wpłynął wniosek Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Tychach (dalej: Rzecznik), o uznanie działań stosowanych przez Wojciecha Zielińskiego, prowadzącego działalność pod nazwą

„SOLAR” Wojciech Zieliński (dalej: Przedsiębiorca), za czyny godzące w zbiorowe interesy konsumentów.

W uzasadnieniu wniosku Rzecznik poinformował, że Przedsiębiorca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, poza lokalem przedsiębiorstwa dokonuje sprzedaży pieców gazowych wraz z montażem. W opracowanym przez siebie dokumencie „UPOWAŻNIENIE I OŚWIADCZENIE” - który Przedsiębiorca przedstawiał do podpisu konsumentom przy zawieraniu z nimi umów, zamieścił m.in. informację o prawie odstąpienia w terminie 10 dni od zawarcia umowy, pod warunkiem nie używania przez konsumenta zamontowanego pieca. Następnie w odpowiedziach na złożone przez konsumentów oświadczenia o odstąpieniu od umowy (w terminie 10 dni), przesyłał do nich pisma, w których powołując się na zakwestionowaną przez Rzecznika treść załącznika oraz przepisy ustawy z dnia 2 marca 2000 r. *o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za produkt niebezpieczny*, żądał rekompensaty w wysokości 500 zł. Jako dowód, Wnioskodawca przedstawił dwa pisma skierowane do konsumentów: Stefanii Stodulskiej i Janiny Buchman (obie zamieszkałe w Tychach).
(dowód: karta 5, 9)

Rzecznik wskazał, iż w świetle przepisów wymienionej ustawy *o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za produkt niebezpieczny* działania Przedsiębiorcy są bezprawne a kwestionowany fragment treści załącznika „UPOWAŻNIENIE I OŚWIADCZENIE” świadczy o naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.
(Dowód: karta 1-3)

2. Mając na uwadze informacje zawarte we wniosku Rzecznika, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu), postanowieniem nr 181/2005 z dnia 20 maja 2005r. wszczął na wniosek Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Tychach postępowanie w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem naruszenia przez przedsiębiorcę **Wojciecha Zielińskiego z Oleśnicy** działającego pod nazwą „**SOLAR**” praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na naruszeniu obowiązku braku rzetelnej, pełnej i prawdziwej informacji w treści dokumentu p.n. „UPOWAŻNIENIE I OŚWIADCZENIE” a także naruszenie zakazu żądania oznaczonej sumy od konsumentów, którzy złożyli oświadczenia o odstąpieniu od umowy przed upływem ustawowego terminu 10 dni, co może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 23a ust. 1 ww. ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.
(dowód: karta 13)

3. W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania, Przedsiębiorca w piśmie z 23 czerwca 2005 r. poinformował, że załącznik, który jest przedmiotem analizy w niniejszej sprawie w umowach z konsumentami był stosowany bez jego wiedzy, tylko w miejscowości Tychy przez jednego z przedstawicieli. Ponadto oświadczył, iż najpóźniej z dniem 6 maja 2005 r. załącznik ten przestał być stosowany i dołączył wzór „Oświadczenia o odstąpieniu od umowy”, który nie zawiera już zwrotów kwestionowanych przez Rzecznika. Przedsiębiorca poinformował również, iż z dniem 31 maja 2005 r. zaniechał występowania do konsumentów z żądaniem rekompensaty w związku z odstąpieniem przez nich od umowy w terminie nie przekraczającym 10 dni od zawarcia umowy. Przedsiębiorca poinformował także o wyciągnięciu konsekwencji dyscyplinarnych wobec odpowiedzialnych za nieprawidłowości pracowników.
(dowód: karta 16-20)

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

1. Wnioskodawca – Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Tychach, wykonuje zadania samorządu terytorialnego w zakresie ochrony praw konsumentów (art. 34 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*) i jest podmiotem uprawnionym do wystąpienia z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów (art. 100a ust. 1 pkt 3 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*).

2. Uczestnik postępowania – Wojciech Zieliński jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą SOLAR Wojciech Zieliński z siedzibą przy ul. Młynarskiej 7, 56-400 w Oleśnicy, na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, prowadzonej przez Burmistrza Oleśnicy pod numerem 6412/3867/2003.

Przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest m.in. sprzedaż i montaż piecyków gazowych. Przedsiębiorca zawiera umowy z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa, najczęściej w domu konsumenta. W okresie od stycznia 2004 do czerwca 2005 zawarł ok. 300 umów na terenie województw: dolnośląskiego, mazowieckiego, pomorskiego, śląskiego, opolskiego i zachodniopomorskiego.

(Dowód: karta 23).

3. Przy zawieraniu umów z konsumentami, Przedsiębiorca stosował załącznik do umowy sprzedaży p.n. „UPOWAŻNIENIE I OŚWIADCZENIE” zawierający m.in. informację o treści: *„Poinformowano mnie o prawie odstąpienia w terminie 10 dni od zawartych w dniu dzisiejszym umów, w tym umowy o kredyt (jako warunek skutecznego odstąpienia Firma zastrzega sobie nie używanie zamontowanego urządzenia)”*. Ponadto Przedsiębiorca żądał od konsumentów, którzy złożyli oświadczenia o odstąpieniu od umowy przed upływem ustawowego terminu 10 dni, uiszczenia kwoty 500 zł tytułem rekompensaty. W trakcie postępowania dowodowego, Prezes UOKiK ustalił, iż powyższe wzory oświadczeń były stosowane co najmniej w dwóch miastach: w Tychach i Sosnowcu.

(dowód: karta 32, 33, 35, 36)

4. Dnia 6 maja 2005 r. Przedsiębiorca przestał stosować załącznik do umowy sprzedaży p.n. „UPOWAŻNIENIE I OŚWIADCZENIE” przyznając, iż w kwestionowanym fragmencie jego treść nie była zgodna z prawem. Jeśli chodzi o żądanie wypłaty rekompensaty w wysokości 500 zł jako warunku odstąpienia od umowy sprzedaży urządzenia gazowego, to Przedsiębiorca zaniechał występowania z tym żądaniem dnia 31 maja 2005 r.

(dowód: karta 32,33)

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył:

Art. 23a ust. 1 zd. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* wskazuje, że „przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy”.

Do stwierdzenia praktyki z art. 23a ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* konieczne jest wykazanie, że spełnione zostały łącznie następujące przesłanki:

- 1) bezprawność działań przedsiębiorcy,
- 2) godzenie tymi działaniami w interes konsumentów,
- 3) naruszenia tymi działaniami zbiorowego interesu konsumentów.

Ad 1). Zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, tj. przepisami określonych aktów prawnych oraz zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami.

Aktem prawnym, który ma zastosowanie do oceny sprawy jest ustawa z dnia 2 marca 2000 r. *o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny* (Dz.U. Nr 122, poz.271 ze zm.) (dalej ustawa *o ochronie niektórych praw konsumentów...*). Ustawa reguluje m.in. prawa i obowiązki przedsiębiorców, którzy zawierają z konsumentami umowy poza lokalem przedsiębiorstwa. Przez lokal przedsiębiorstwa rozumie się - zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy - miejsce przeznaczone do obsługiwanie publiczności i oznaczone zgodnie z przepisami o działalności gospodarczej. W rozpatrywanym stanie faktycznym sprawy, Przedsiębiorca dokonywał sprzedaży poprzez przedstawicieli handlowych przeprowadzających transakcje w mieszkaniu klienta.

Zgodnie z art.2 ust.1 ustawy *o ochronie niektórych praw konsumentów (...)* „konsument, który zawarł umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni od zawarcia umowy. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem”. W sytuacji, gdy przedsiębiorca zawiera z konsumentem umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, ma obowiązek poinformowania konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni od zawarcia umowy; ma też obowiązek wręczenia konsumentowi wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy, z oznaczeniem swojego nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby). Taki obowiązek - ciążyący na przedsiębiorcy - wynika wprost z art. 3 ust. 1 ustawy *o ochronie niektórych praw konsumentów (...)*. Informacja o prawie odstąpienia powinna być wskazana wprost w umowie zawieranej z konsumentem.

Mając na uwadze powyższy przepis należy stwierdzić, że kwestionowany przez Rzecznika zapis w „UPOWAŻNIENIU I OŚWIADCZENIU” narusza obowiązek określony w art.3 ust.1 ustawy *o ochronie niektórych praw konsumentów (...)* w zakresie poinformowania konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w terminie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 *o ochronie niektórych praw konsumentów (...)*. **Bezprawność** działania Przedsiębiorcy polega tutaj na pominięciu w treści załącznika informacji o przysługującym konsumentom prawie do bezwarunkowego odstąpienia od umowy (do czego Przedsiębiorca jest ustawowo zobowiązany) w ciągu 10 dni od zawarcia umowy.

Rozpatrując drugi zarzut wskazany przez Wnioskodawcę, tj. żądanie przez Przedsiębiorcę od konsumentów, którzy złożyli oświadczenia o odstąpieniu od umowy przed upływem ustawowego terminu 10 dni, uiszczenia kwoty 500 zł tytułem rekompensaty w sytuacjach, gdy używali pieca gazowego – należy przytoczyć treść art. 2 ust.2 ustawy *o ochronie niektórych praw konsumentów (...)*, stanowiącego, iż „nie jest dopuszczalne zastrzeżenie, że konsumentowi wolno odstąpić od umowy za zapłatą oznaczonej sumy (odstępne)”. Przepis ten ustanawia więc zakaz nakładania na konsumenta jakichkolwiek obciążeń finansowych stanowiących warunek skutecznego odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa.

W rozpatrywanej sprawie żądanie Przedsiębiorcy w tym zakresie jest sformułowane bardzo jednoznacznie. W pismach do konsumentów Stefanii Stodulskiej, Janiny Suchman, jak również w piśmie skierowanym do Miejskiego Rzecznika Konsumentów w Tychach, Przedsiębiorca oświadcza, iż konsument „ma prawo do odstąpienia od umowy w terminie 10 dni od daty jej podpisania, jednakże tylko w przypadku, gdy przez okres tych 10 dni klient nie używał naszego urządzenia. W przypadku skutecznego odstąpienia od umowy firma „SOLAR” będzie domagać się rekompensaty (...) za dokonany montaż (...), demontaż oraz

koszty zużytych materiałów do instalacji urządzenia. Rekompensata ta została wyliczona przez analityków firmy „SOLAR” na kwotę 500 zł (...).”

W świetle powyższego nie ma zatem wątpliwości, iż żądana przez Przedsiębiorcę kwota 500 zł jest w tym wypadku rodzajem odstępnego, którego uiszczenie jest niezbędnym warunkiem odstąpienia od umowy. Tak więc **bezprawność** działania Przedsiębiorcy polega tutaj na naruszeniu zakazu określonego w art.2 ust.2 ustawy *o ochronie niektórych praw konsumentów* (...).

Wyjaśnienia Przedsiębiorcy w tym zakresie, że wysyłanie pism o cytowanej wyżej treści odbywało się bez jego wiedzy, nie zasługują na uwzględnienie. Dla oceny opisanych zachowań Przedsiębiorcy naruszających zbiorowe interesy konsumentów okoliczność - iż były one skutkiem przekroczenia uprawnień przez pracownika Przedsiębiorcy – nie może mieć w rozpatrywanej sprawie żadnego znaczenia. Jak wskazał Przedsiębiorca - Pracownica Ewelina Chyla była upoważniona do wysyłania pism w jego imieniu (dowód: karta 17), działała więc w ramach swoich obowiązków i z umocowania Przedsiębiorcy. W tej sytuacji pisma kierowane do konsumentów z podpisem ww. pracownicy, należy uznać za skuteczne i pełnoprawne oświadczenia woli Przedsiębiorcy wyrażone w związku z zawieranymi umowami dotyczącymi sprzedaży i montażu pieca gazowego.

Reasumując, Przedsiębiorca opisanymi wyżej działaniami naruszył przepisy art. 2 ust. 2 oraz art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów (...) oraz obowiązek udzielenia konsumentowi rzetelnej, pełnej i prawdziwej informacji - należy więc uznać, że została spełniona pierwsza z trzech ww. przesłanek, tj. bezprawność działań przedsiębiorcy.

W świetle powyższego, treść załącznika „UPOWAŻNIENIE I OŚWIADCZENIE” stanowi także informację niepełną i nierzetelną w rozumieniu art.23a ust.2 ustawy o ochronie interesów i konsumentów, ponieważ brak jest informacji o istotnym uprawnieniu przysługującym konsumentowi zawierającemu umowę poza lokalem przedsiębiorcy.

Ad 2). Analizując kolejną przesłankę należy wyjaśnić, w jaki sposób opisane wyżej bezprawne działania Przedsiębiorcy godzą w interes konsumentów.

Otóż naruszenie interesu konsumentów występuje wtedy, gdy przedsiębiorca działa sprzecznie z przepisem prawa, regulującego prawa konsumentów, a także, gdy nie otrzymują oni od przedsiębiorcy pełnej informacji o swoich prawach i obowiązkach.

W stanie faktycznym sprawy działanie Przedsiębiorcy bezpośrednio godziło w interesy konsumentów w chwili, gdy konsument chciał odstąpić od umowy.

Treść załącznika p.n. „UPOWAŻNIENIE I OŚWIADCZENIE”, ustalająca warunek nadużywania urządzenia przez 10 dni godzi w prawa konsumenta, ponieważ uniemożliwia sprawdzenie przydatności oraz sprawności urządzenia w tym okresie i ewentualne skorzystanie z prawa do odstąpienia od umowy bez ponoszenia jakichkolwiek obciążeń finansowych. W momencie uruchomienia urządzenia, konsument narażał się na obciążenie kwotą 500 zł w razie podjęcia decyzji o odstąpieniu od umowy kupna pieca gazowego przed upływem 10 dni od zawarcia tej umowy. Brak informacji na piśmie o bezwarunkowym prawie odstąpienia od umowy w terminie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy *o ochronie niektórych praw konsumentów* (...), niewątpliwie utrudnia lub uniemożliwia konsumentom skorzystanie z przysługujących im uprawnień, czyli odstąpienia od umowy bez żadnych konsekwencji, zwłaszcza finansowych.

Tak więc z treści „UPOWAŻNIENIA I OŚWIADCZENIA”, jednoznacznie wynika ograniczanie konsumentowi praw, które na mocy przepisów ustawy mu przysługują co już samo w sobie jest godzeniem w interes konsumenta

W rozpatrywanym stanie faktycznym, istotne jest też to, że Przedsiębiorca na podstawie treści załącznika „UPOWAŻNIENIE I OŚWIADCZENIE”, narzucając na kupujących określone obowiązki przerzucił na konsumenta ryzyko prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej (wynikającego np. ze spadku wartości używanych urządzeń zwróconych przez klientów, którzy skorzystali z prawa do odstąpienia od umowy – oczywistym jest, iż rozpakowane i podłączane wcześniej urządzenie nie może być drugi raz sprzedane jako zupełnie nowe).

Analogiczne uwagi można odnieść do działań Przedsiębiorcy w zakresie żądania od konsumentów rekompensaty 500 zł z tytułu używania urządzenia przez okres 10 dni od zawarcia umowy. Powyższe bezpośrednio godzi w interesy konsumentów w chwili, gdy konsument chciałby odstąpić od umowy. Wymienione działanie Przedsiębiorcy godzi w ekonomiczne interesy konsumentów zabezpieczone przytaczanym wyżej przepisem art.2 ust.2 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów (...), ponieważ uniemożliwia konsumentowi skorzystania z przysługującej mu możliwości odstąpienia od umowy bez żadnych konsekwencji, zwłaszcza finansowych.

Tak więc mamy tutaj do czynienia z ograniczaniem konsumentowi praw, które na mocy przepisów ustawy mu przysługują, co już samo w sobie jest godzeniem w interes konsumenta

Ponadto, Przedsiębiorca żądając wpłaty rekompensaty, przerzucił na konsumenta ryzyko prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej (np. wynikających z poniesionych kosztów dojazdu, montażu oraz demontażu urządzenia w przypadku zawarcia umowy z konsumentem, który następnie skorzystał z prawa do odstąpienia od umowy).

W związku z powyższym, należy uznać, iż opisane działania Przedsiębiorcy godziły w interes konsumenta, a tym samym została druga z trzech ww. przesłanek do stwierdzenia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Ad 3). Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie podaje definicji „zbiorowego interesu konsumentów”, wskazując jednak w art. 23a ust. 1 zd. 2, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy.

W niniejszej sprawie bez wątpienia mamy do czynienia z naruszeniem praw bliżej nieokreślonej liczby konsumentów, zarówno tych, którzy już zawarli umowę z Przedsiębiorcą, jak i jego potencjalnych klientów. Widoczne jest więc, że bezprawne zachowanie Przedsiębiorcy nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszonymi uprawnieniami określonego kręgu kupujących, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej grupy kontrahentów Przedsiębiorcy. Okoliczność, którą podniósł Przedsiębiorca, iż nieprawidłowości dotyczyły tylko trzech, wymienionych we wniosku osób – mieszkańców Tychów, nie zasługuje na uwzględnienie. Po pierwsze, ograniczenie praw nie dotyczyło osób które faktycznie skorzystały z prawa do odstąpienia od umowy, ale wszystkich osób, które zawarły umowę z Przedsiębiorcą i przez to były poddane warunkom wynikającym z umowy i treści załącznika „UPOWAŻNIENIE I

OŚWIADCZENIE” . Po drugie, w trakcie postępowania dowodowego ustalono, iż wbrew temu o czym informował Przedsiębiorca identyczne wzorce oświadczeń były stosowane nie tylko w Tychach, ale także np. w Sosnowcu (czemu Przedsiębiorca nie zaprzeczył), a co powoduje, iż wyjaśnień Przedsiębiorcy w tym zakresie nie można uznać za wiarygodne.

O naruszeniu zbiorowego interesu konsumentów w przedmiotowej sprawie świadczy także kryterium ilościowe – ilość umów zawartych przez Przedsiębiorcę. Jak on sam podał, w okresie od początku 2004 r. do czerwca 2005r. zawarł ok. 300 umów na terenie sześciu województw.

To zdaniem Prezesa Urzędu powoduje, że został naruszony zbiorowy interes konsumentów, a jednocześnie została spełniona trzecia z trzech ww. przesłanek.

W związku ze spełnieniem wszystkich trzech przesłanek należało zachowanie Przedsiębiorcy uznać za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wskazaną w art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Jednakże, zgodnie z art.23e ust.1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 23a. W takim wypadku Prezes UOKiK wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdza zaniechanie jej stosowania. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie.

Prezes Urzędu stwierdził, iż praktyki określonej w punkcie 1) sentencji niniejszej decyzji zaprzestano stosować dnia 6 maja 2005 r. natomiast zaniechanie stosowania przez Przedsiębiorcę praktyki wymienionej w punkcie 2) sentencji niniejszej decyzji nastąpiło dnia 31 maja 2005.

Podstawą do rozstrzygnięcia danej sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest: określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy - naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust 1 ustawy o ochronie... w związku z art. 479²⁸ k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk